

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 141/2019-87

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 16. apríla 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša (sudca spravodajca) a zo sudcov Ladislava Duditša a Libora Duľu v konaní o ústavných sťažnostiach spoločnosti CONSUMA SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ, Kaliska 2B, lok. 19, Nowe Skalmierzyce, Poľská republika, registračné číslo: 9680973395, spoločnosti Szczepan Stanik – Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Uslugowe “FRUTICO“ Export-Import, Leśna 11, Nowe Gajęcice, Poľská republika, registračné číslo: 5740000399, zastúpených Advokátskou kanceláriou Antovszká, s. r. o., Bárdošova 2/A, Bratislava, v mene ktorej koná konateľka a advokátka JUDr. Alžbeta Fuchsová, vo veci namietaného porušenia ich základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, základného práva na rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Prešov č. k. 2 R 2/2019-379 z 24. júla 2019 a spoločnosti AVENA s. r. o., Divnice 115, Slavičín, Česká republika, IČO 25 545 957, zastúpenej advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Havlík advokátska kancelária s. r. o., Damborského 13, Nitra, v mene ktorej koná advokát JUDr. Peter Havlík, vo veci namietaného porušenia jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, základného práva na rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky

a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 2 R 2/2019 z 24. júla 2019 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 2 R 2/2019 z 2. augusta 2019 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo spoločnosti CONSUMA SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, základné právo na rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Prešov č. k. 2 R 2/2019-379 z 24. júla 2019 p o r u š e n é b o l i .

2. Základné právo spoločnosti Szczepan Stanik – Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Uslugowe “FRUTICO“ Export-Import na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, základné právo na rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Prešov č. k. 2 R 2/2019-379 z 24. júla 2019 p o r u š e n é b o l i .

3. Základné právo spoločnosti AVENA s. r. o. na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, základné právo na rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 2 R 2/2019 z 24. júla 2019 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 2 R 2/2019 z 2. augusta 2019 p o r u š e n é b o l i .

4. Okresný súd Prešov je povinný nahradiť trovy konania spoločnosti CONSUMA SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ a spoločnosti Szczepan Stanik – Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Uslugowe “FRUTICO“ Export-Import v sume 1 139 € (slovom tisícstotridsaťdeväť eur) na účet Advokátskej kancelárie Antovszká, s. r. o., Bárdošova 2/A, Bratislava, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

5. Okresný súd Prešov je povinný nahradiť trovy konania spoločnosti AVENA s. r. o. v sume 415,51 € (slovom štyristopätnásť eur a päťdesiatjeden centov) na účet advokátskej kancelárie JUDr. Peter Havlík advokátska kancelária s. r. o., Damborského 13, Nitra, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

6. Ústavným sťažnostiam spoločnosti CONSUMA SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ, spoločnosti Szczepan Stanik – Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Uslugowe “FRUTICO“ Export-Import a spoločnosti AVENA s. r. o. vo zvyšnej časti nevyhovuje.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Stav konania pred Ústavným súdom Slovenskej republiky

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) podľa § 56 ods. 5 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) uznesením č. k. IV. ÚS 141/2019-21 z 20. novembra 2019 prijal na ďalšie konanie ústavnú sťažnosť spoločnosti CONSUMA SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ, Kaliska 2B, lok. 19, Nowe Skalmierzyce, Poľská republika, registračné číslo: 9680973395 (ďalej aj „sťažovateľka 1“), ktorou namietala porušenie svojich v záhlaví označených základných práv a slobôd uznesením Okresného súdu Prešov (ďalej len „okresný súd“) č. k. 2 R 2/2019-379 z 24. júla 2019 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“), a odložil jeho

vykonateľnosť do právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu vo veci samej. Ústavný súd uznesením č. k. IV. ÚS 15/2020-21 z 22. januára 2020 prijal na ďalšie konanie ústavnú sťažnosť spoločnosti Szczepan Stanik – Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Uslugowe “FRUTICO“ Export-Import, Leśna 11, Nowe Gajęcice, Poľská republika, registračné číslo: 5740000399 (ďalej aj „sťažovateľka 2“), ktorou namietala porušenie svojich v záhlaví označených základných práv a slobôd napadnutým uznesením okresného súdu, a ústavné sťažnosti vedené ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 1704/2019 a sp. zn. IV. ÚS 141/2019 spojil na spoločné konanie, ktoré je ďalej vedené pod sp. zn. IV. ÚS 141/2019. Ústavný súd uznesením sp. zn. I. ÚS 527/2019 zo 17. decembra 2019 prijal na ďalšie konanie ústavnú sťažnosť spoločnosti AVENA s. r. o., Divnice 115, Slavičín, Česká republika, IČO 25 545 957 (ďalej aj „sťažovateľka 3“, spolu so sťažovateľkou 1 a sťažovateľkou 2 ďalej aj „sťažovateľky“), ktorou namietala porušenie svojich v záhlaví označených základných práv a slobôd napadnutým uznesením okresného súdu v spojení s opravným uznesením okresného súdu sp. zn. 2 R 2/2019 z 2. augusta 2019 (ďalej aj „opravné uznesenie“). Ústavný súd na neverejnom zasadnutí pléna 29. januára 2020 ústavnú sťažnosť sťažovateľky 3 vedenú pod sp. zn. I. ÚS 527/2019 a ústavnú sťažnosť sťažovateľky 1 vedenú pod sp. zn. IV. ÚS 141/2019 spojil na spoločné konanie, ktoré je ďalej vedené pod sp. zn. IV. ÚS 141/2019.

2. Sťažovateľka 1 a sťažovateľka 2 sa domáhali vydania nálezu, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie ich v záhlaví označených základných práv a slobôd napadnutým uznesením okresného súdu, a súčasne žiadali napadnuté uznesenie okresného súdu zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Sťažovateľka 1 zároveň požiadala o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 21 891,58 € a náhrady trov konania. Sťažovateľka 2 zároveň požiadala o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 55 555,11 € a náhrady trov konania. Sťažovateľka 3 sa domáhala vydania nálezu, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie jej v záhlaví označených základných práv a slobôd napadnutým uznesením okresného súdu v spojení s opravným uznesením, a súčasne žiadala napadnuté uznesenie okresného súdu v spojení s opravným uznesením zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Sťažovateľka 3 zároveň

požiadala o priznanie primeraného finančného zadost'učinenia vo výške 52 127,23 € a náhrady trov konania.

II.

Vymedzenie napadnutých rozhodnutí a s'ťažnostná argumentácia

3. Z ústavných s'ťažností s'ťažovateľky 1 a s'ťažovateľky 2, ktoré sú zastúpené tou istou právnou zástupkyňou, a ich príloh vyplýva (ústavný súd poznamenáva, že ústavné s'ťažnosti s'ťažovateľky 1 a s'ťažovateľky 2 sú takmer identické):

«S'ťažovateľ je zahraničným veriteľom obchodnej spoločnosti K' Food Distribution s.r.o.; skrátený názov: KFD s.r.o., so sídlom: Svätoplukova 6, 080 01 Prešov, IČO: 31 717 811, zapísaný v Obchodnom registri Okresného súdu Prešov, oddiel: Sro, vložka číslo: 2670/P (ďalej aj ako „Dlžník“).

Uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 21.05.2019, ktoré bolo zverejnené v Obchodnom vestníku Slovenskej republiky dňa 27.05.2019 pod sp. zn. 2R/2/2019, bolo začaté reštrukturalizačné konanie voči Dlžníkovi.

Uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 10.06.2019, ktoré bolo zverejnené v Obchodnom vestníku Slovenskej republiky dňa 14.06.2019, bola pod sp. zn. 2R/2/2019 povolená reštrukturalizácia Dlžníka.

Vo výroku II. tohto uznesenia zo dňa 10.06.2019, bol ustanovený správca JUDr. Stanislav Oravec, so sídlom kancelárie Hlavná 19, 080 01 Prešov, IČO: 36 164 640 (ďalej len ako „správca JUDr. Stanislav Oravec“ alebo „správca“), u ktorého si mali veritelia prihlásiť svoje pohľadávky v lehote 30 dní v súlade s výzvou podľa výroku III. tohto uznesenia.

V súlade s Nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/848 z 20. mája 2015 o insolvenčnom konaní bolo začaté hlavné insolvenčné konanie a správcovi JUDr. Stanislavovi Oravcovi bola uložená povinnosť o týchto skutočnostiach individuálne informovať známych veriteľov Dlžníka, ktorí majú obvyklý pobyt, bydlisko alebo registrované sídlo v inom členskom štáte Európskej únie ako v Slovenskej republike.

Dňa 10.07.2019 S'ťažovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu doručil Prihlášku pohľadávky podľa § 28 a nasl. a § 121 zákona č.7/2005 Z. z. o konkurze

a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „prihláška pohľadávky“), ktorá vznikla titulom neuhradených faktúr a príslušenstva spolu vo výške 21.891,58 EUR (u sťažovateľky 1 a vo výške 55 555,11 EUR u sťažovateľky 2, pozn.), do elektronickej schránky správcu JUDr. Stanislav Oravec.

Prihláška Sťažovateľa bola podaná prostredníctvom na to určeného formulára dostupného na ústrednom na Portáli verejnej správy (www.slovensko.sk) prostredníctvom služby „Podávanie prihlášky pohľadávky“ obsahujúcej všetky zákonom predpísané náležitosti. Prihláška pohľadávky bola adresovaná správcovi JUDr. Stanislavovi Oravcovi, bola podpísaná platným elektronickým podpisom právneho zástupcu Sťažovateľa a doručená spolu s náležitými prílohami.»

4. V ústavných sťažnostiach sťažovateľky 1 a sťažovateľky 2 sa ďalej uvádza, že «dňa 24.07.2019 vydal Okresný súd Prešov uznesenie sp. zn. 2R/2/2019-379 (napadnuté rozhodnutie), ktorým vo výroku IX. (u sťažovateľky 1 a vo výroku XIII u sťažovateľky 2, pozn.) rozhodol nasledovne:

„... určuje, že na podanie veriteľa: CONSUMA SPÓLKA Z ORGANICZONA ODPOWIEDZIALNOŚCIA, so sídlom ul. Kaliska 2B/ 19, Nowe Skalmierzyce, Poľská republika (ďalej len ako „veriteľ 9“) [a na podanie veriteľa: Szczepan Stanik – Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Uslugowe “FRUTICO“ Export-Import, Leśna 11, Nowe Gajęcice, Łódzkie, NIP 574-00-00-399 (ďalej v citácii len „veriteľ 13“), pozn.] doručené správcovi 10.07.2019, sa neprihliada ako na prihlášku...“

Okresný súd Prešov svoje rozhodnutie odôvodnil v bode 13. napadnutého rozhodnutia nasledovne:

„V zmysle ustanovenia § 29 ods. 1 ZKR prihláška musí byť podaná na predpísanom tlačíve a musí obsahovať základné náležitosti, inak sa na prihlášku neprihliada. Vzhľadom na skutočnosť, že podania - prihlášky veriteľov č. 1,4,5,9,13 neboli podané na predpísanom tlačíve, ktoré je ustanovené v prílohách vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 665/2005 súd má za to, že sa na takéto prihlášky neprihliada.“

Napadnuté rozhodnutie - Uznesenie Okresného súdu Prešov sp. zn. 2R/2/2019-379 zo dňa 24.07.2019 nadobudlo právoplatnosť dňa 31.07.2019.».

5. Sťažovateľka 1 a sťažovateľka 2 v ústavných sťažnostiach zdôrazňujú, že „prihláška pohľadávky bola podaná na predpísanom tlačive sprístupnenom prostredníctvom elektronického formulára na ústrednom portáli verejnej správy, adresovaná a doručená do elektronickej schránky príslušného správcu v súlade s ust. § 197a Zákona o konkurze a reštrukturalizácii, ust. § 821 ods. 3 Zákona o súdoch a ust. § 24 ods. 1 a ust. 28 ods. 1 Zákona o e-Governmente. Prihláška obsahovala všetky náležitosti vyžadované zákonom, bola podpísaná zaručeným elektronickým podpisom, datovaná, správne vyplnená a boli k nej priložené všetky relevantné prílohy. Údaje v nej uvedené boli preukázané relevantnými dokumentmi, ktoré sú prílohou prihlášky. Aj napriek riadne a včas podanej prihláške pohľadávok Porušovateľ výrokom IX. napadnutého rozhodnutia (u sťažovateľky 1 a výrokom XIII napadnutého uznesenia u sťažovateľky 2, pozn.) na základe nesprávneho právneho posúdenia veci rozhodol v rozpore so zákonom tak, že na takto podanú prihlášku pohľadávky sa neprihliada.

Sťažovateľ je zahraničnou osobou zapísanou v registri Poľskej republiky. Vzhľadom na túto skutočnosť, na konanie sa prednostne aplikuje Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/848 zo dňa 20. mája 2015 o insolvenčnom konaní. Nariadenie je všeobecne záväzná vo všetkých členských štátoch s priamym účinkom bez potreby osobitnej transpozície. S ohľadom na uvedené a v súvislosti s čl. 53 a čl. 55 Nariadenia o insolvenčnom konaní, použitie štandardného formulára na prihlásenie pohľadávok do reštrukturalizácie, nie je povinné. S ohľadom na uvedené, prihláška pohľadávok Sťažovateľa bola podaná aj v súlade s Nariadením o insolvenčnom konaní...

Sťažovateľ nebol v súlade s uvedeným Nariadením upovedomený o začatí hlavného insolvenčného konania, a to aj napriek prebiehajúcemu súdnemu konaniu medzi Sťažovateľom a Dlžníkom, o ktorom musel mať správca JUDr. Stanislav Oravec vedomosť.“.

6. Napadnuté uznesenie je podľa sťažovateľky 1 a sťažovateľky 2 arbitrárne a zjavne neodôvodnené, keďže sa v ňom okresný súd nevysporiadal dostatočne s ich argumentáciou týkajúcou sa skutočnosti, že okresný súd napadnutým rozhodnutím určil, že sa na prihlášky pohľadávok sťažovateľky 1 a sťažovateľky 2 v reštrukturalizačnom konaní neprihliada ako na prihlášky aj napriek tomu, že podľa názoru sťažovateľky 1 a sťažovateľky 2 boli

podané prostredníctvom na to určeného elektronického formulára do elektronickej schránky správcu, a navyše okresný súd vôbec neumožnil sťažovateľke 1 a sťažovateľke 2 vyjadriť sa k návrhu správcu, aby súd určil, že na prihlášky pohľadávok sťažovateľky 1 a sťažovateľky 2 do reštrukturalizačného konania sa neprihliada.

7. V ústavnej sťažnosti sťažovateľky 3 a jej prílohách je uvedená podobná argumentácia ako v ústavných sťažnostiach sťažovateľky 1 a sťažovateľky 2. Z ústavnej sťažnosti sťažovateľky 3 a jej príloh vyplýva, že právny zástupca sťažovateľky 3 prihlásil jej pohľadávku v sume 52 127,23 € z titulu neuhradených faktúr elektronicke prostredníctvom ústredného portálu verejnej správy na webovom sídle <<https://www.slovensko.sk>> do elektronickej schránky správcu prostredníctvom služby poskytnutej portálom priamo v elektronickej schránke správcu, a to prostredníctvom podávania prihlášky pohľadávky, podpísanú platným elektronickým podpisom podľa vnútroštátnej úpravy, teda kvalifikovane v zmysle platnej právnej úpravy vnútroštátneho a únievého práva, ako aj v zmysle pokynov správcu. Prihláška bola vyplnená správne, obsahovala všetky zákonom stanovené prílohy a bola podpísaná platným elektronickým podpisom. Prihláška sťažovateľky 3 bola správcovi doručená 11. júla 2019. Sťažovateľka 3 poukazuje na skutočnosť, že využila právnu a zákonnú možnosť uplatniť si svoje pohľadávky voči veriteľovi v súlade s právnou úpravou zakotvenou v zákone č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o konkurze a reštrukturalizácii“), ako aj v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/848 z 20. mája 2015 o insolvenčnom konaní [prepracované znenie; U. v. EU L 141, 5. 6. 2015, s. 19 (ďalej len „nariadenie o insolvenčnom konaní“)]. Okresný súd vydaním napadnutého uznesenia nezákonným spôsobom poškodil sťažovateľku 3 ako veriteľku na jej právach proti dlžníkovi, a to tým, že jej znemožnil výkon práv a povinností v súlade s riadne a včasne podanou prihláškou do reštrukturalizačného konania.

III.

Vyjadrenia odporcu, zúčastnenej osoby a replika sťažovateliek

8. K veci sa vyjadril predseda okresného súdu listom sp. zn. 1 SprO 1703/2019 z 13. januára 2020, listom sp. zn. 1 SprO 1703/2019 zo 17. februára 2020 a listom sp. zn. 1 SprO 112/2020 z 11. marca 2020, v ktorých skonštatoval, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so stanoviskom zákonného sudcu, ktoré je prílohou jeho vyjadrenia, v ktorom sa uvádza:

„Mám za to, že v danej právnej veci som rozhodol v súlade s platným právom a rozhodovacou praxou, ako aj za podpory komentárov odborných autorov. Nesúlad medzi ustanoveniami Zákona o eGovernmente, ktoré umožňujú využiť na podanie prihlášky pohľadávky elektronický formulár, a kogentným ust. § 29 ods. 1 ZKR, v zmysle ktorého musí byť prihláška podaná na predpísanom tlačive je zrejмый. Vzory tlačív pre podávanie prihlášok sú pritom v zmysle ust. § 204 písm. g) ZKR určené Vyhláškou. V zmysle ust. § 25 Vyhlášky vzory tlačív pre podávanie prihlášok tvoria prílohy č. 4 až 6 Vyhlášky. Osobitnú úpravu, ktorá by umožňovala prihliadať na prihlášku pohľadávky podanú na inom ako Vyhláškou vymedzenom tlačive ZKR neobsahuje a tak pri skúmaní naplnenia obsahových a formálnych náležitosti prihlášky pohľadávky sa musí postupovať podľa ust. § 29 ods. 1 ZKR v spojení s ust. § 25 Vyhlášky.

Vychádzajúc z normatívneho znenia ust. § 25 Vyhlášky mám za to, že v prípade, ak by mal zákonodarca v úmysle vytvoriť zákonnú možnosť využitia elektronických formulárov pre elektronické podanie sprístupnených v module elektronických podaní prihlášok pohľadávok, zakomponoval by túto možnosť komplexne (nie iba obmedzene v rozsahu doručovania) do znenia ust. § 197a ods. 4 ZKR a súčasne by upravil znenie ust. § 29 ods. 1 ZKR v spojení s ust. § 25 Vyhlášky, tak aby okrem vzorov tlačív tvoriacich prílohu č. 4 až 6 Vyhlášky pripúšťalo aj využitie elektronických formulárov pre elektronické podanie sprístupnených v module elektronických podaní ústredného orgánu verejnej správy.“

Predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení zároveň uviedol, že *„uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 17.02.2020 č. k. 2R/2/2019-626 bolo zastavené reštrukturalizačné konanie voči dlžníkovi KFD s.r.o. a zároveň bolo začaté konkurzné*

konanie a vyhlásený konkurz na jeho majetok, pričom veritelia dlžníka vrátane sťažovateľov boli vyzvaní na prihlásenie svojich pohľadávok v základnej prihlasovacej lehote. Všetci dotknutí sťažovatelia teda majú novú zákonnú lehotu na prihlasovanie svojich (totožných) nárokov v zmysle ustanovení Zákona o konkurze a reštrukturalizácii, a teda žiadna nimi tvrdená škoda im nevznikla.“.

Okresný súd súhlasil s upustením od ústneho pojednávania.

9. Ústavný súd podaním z 2. decembra 2020 upovedomil zúčastnenú osobu (JUDr. Stanislav Oravec, správca) podľa § 33 ods. 1 zákona o ústavnom súde o prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie a o možnosti vyjadriť sa k nej podľa § 126 zákona o ústavnom súde. Zúčastnená osoba podaním doručeným ústavnému súdu dala podnet na zmenu uznesenia o odklade vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia.

10. Sťažovateľka 1 a sťažovateľka 2 v stanovisku k vyjadreniu predsedu okresného súdu doručenom ústavnému súdu 5. marca 2020 zotrvali na svojich sťažnostných námietkach a zdôraznili:

„Opätovne si dovoľujeme poukázať na skutočnosť, že Sťažovatelia podali prihlášku pohľadávky do reštrukturalizácie na predpísanom tlačive sprístupnenom prostredníctvom elektronického formulára na ústrednom portáli verejnej správy a táto bola podaná do elektronickej schránky správcu JUDr. Stanislav Oravec v súlade s ust. § 197a Zákona o konkurze a reštrukturalizácii a v súlade so Zákon o e-Governmente.

Elektronický formulár na webovom sídle www.slovensko.sk má rovnaké právne účinky ako podanie toho istého druhu v listinnej podobe za predpokladu, že je platný a jeho platnosť nebola zrušená v súlade s ust. § 24 ods. 1 zákona o e-Governmente.

Právny zástupca je povinný uskutočniť podanie prihlášky pohľadávky prostredníctvom na to určeného elektronického formulára, a to z dôvodu, že pre takéto podanie bol a je určený elektronický formulár v súlade s ust. § 82l ods. 3 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch.

V neposlednom rade, obaja Sťažovatelia sú zahraničnými osobami zapísanými v registri Poľskej republiky. S ohľadom na uvedené a v súvislosti s čl. 53 a čl. 55

Nariadenia o insolvenčnom konaní, použitie štandardného formulára na prihlásenie pohľadávok do reštrukturalizácie, nie je povinné a teda prihlášky pohľadávok Sťažovateľov boli podané aj v súlade s Nariadením o insolvenčnom konaní...

Pokiaľ by Porušovateľ skutočne bral do úvahy skutkový stav v intenciách možnosti elektronických podaní podľa ust. 197a Zákona o konkurze a reštrukturalizácii a toto vykladal teleologicky, zákonite by nemohol dospieť k záveru, že sa na prihlášky Sťažovateľov neprihliada. K uvedenému záveru by nemohol dospieť ani v prípade ak by sa zaoberal príslušnou legislatívou týkajúcou sa podávania prihlášok zahraničnými veriteľmi...

Pre úplné zistenie skutkového stavu mal Porušovateľ pred vydaním napadnutého rozhodnutia vyzvať Sťažovateľov na vyjadrenie a preukázanie ich tvrdení...

Napriek skutočnosti, že reštrukturalizačné konanie dlžníka K' Food Distribution s.r.o.; skrátený názov: KFD s.r.o., so sídlom: Svätoplukova 6, 080 01 Prešov, IČO: 31 717 811 bolo zastavené, máme za to, že meritórne rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky má zásadný význam vo vzťahu k rozhodovacej činnosti všeobecných súdov v obdobných veciach.“

Sťažovateľka 1 a sťažovateľka 2 súhlasili s upustením od ústneho pojednávania.

11. Sťažovateľka 3 v stanovisku k vyjadreniu predsedu okresného súdu doručenom ústavnému súdu 9. apríla 2020 v zásade zotrvala na svojich sťažnostných námietkach a zdôraznila, že „... sa nemožno stotožniť z názorom okresného súdu, že sťažovateľovi nevznikla žiadna škoda súvisiaca s napadnutým rozhodnutím a má nárok na rozhodnutie Ústavného súdu v predmetnej veci o porušení jeho práv a s tým súvisiaci nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v predmetnej veci.“

Sťažovateľka 3 už v samotnej ústavnej sťažnosti súhlasila s upustením od ústneho pojednávania.

12. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 58 ods. 3 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

IV.

Právomoc ústavného súdu a ústavnoprávne východiská v judikatúre ústavného súdu a Európskeho súdu pre ľudské práva

13. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

14. Dňa 1. marca 2019 nadobudol účinnosť zákon o ústavnom súde v čl. I § 1 až § 13 a § 16 až § 28 a § 32 až § 248 a § 250 a § 251.

15. Právomoc ústavného súdu konať a rozhodovať o ústavných sťažnostiach fyzických osôb a právnických osôb podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, ktorými namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, je kvalifikovaná princípom subsidiarity, v zmysle ktorého ústavný súd o namietaných zásahoch rozhoduje len v prípade, že je vylúčená právomoc všeobecných súdov, alebo v prípade, že účinky výkonu tejto právomoci všeobecnými súdmi nie sú zlučiteľné so súvisiacou ústavnou úpravou alebo úpravou v príslušnej medzinárodnej zmluve. Zmyslom a účelom princípu subsidiarity je to, že ochrana ústavnosti nie je a ani podľa povahy veci nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale je úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci im zverených kompetencií (III. ÚS 149/04, IV. ÚS 135/05). Zásada subsidiarity reflektuje aj princíp minimalizácie zásahov ústavného súdu do právomoci všeobecných súdov, ktorých rozhodnutia sú v konaní o ústavnej sťažnosti preskúmané (IV. ÚS 303/04).

16. V súvislosti s tým ústavný súd opakovane judikuje, že pri uplatňovaní tejto právomoci nie je jeho úlohou zastupovať všeobecné súdy, ktorým predovšetkým prislúcha

interpretácia a aplikácia zákonov. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou o ľudských právach a základných slobodách (napr. I. ÚS 19/02, I. ÚS 27/04, I. ÚS 74/05). Ústavný súd nie je zásadne oprávnený preskúmať a posudzovať právne názory všeobecného súdu, ktoré ho pri výklade a uplatňovaní zákonov viedli k rozhodnutiu, ani preskúmať, či v konaní pred všeobecnými súdmi bol alebo nebol náležite zistený skutkový stav a aké skutkové a právne závery zo skutkového stavu všeobecný súd vyvodil. Skutkové a právne závery všeobecného súdu môžu byť predmetom kontroly zo strany ústavného súdu len vtedy, ak by ním vyvozené závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedliteľné a neudržateľné, a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (m. m. II. ÚS 1/95, II. ÚS 21/96, I. ÚS 4/00, I. ÚS 13/00, I. ÚS 139/02, III. ÚS 180/02, II. ÚS 231/04).

17. Predmetom ústavných sťažností je námietka porušenia základného práva sťažovateľiek na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), základného práva na rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 3 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením okresného súdu sp. zn. 2 R 2/2019 z 24. júla 2019 a u sťažovateľky 3 uznesením okresného súdu sp. zn. 2 R 2/2019 z 24. júla 2019 v spojení s opravným uznesením okresného súdu sp. zn. 2 R 2/2019 z 2. augusta 2019.

18. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

19. Podľa čl. 36 ods. 1 listiny každý sa môže domáhať ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v určených prípadoch na inom orgáne.

20. Podľa čl. 47 ods. 3 ústavy všetci účastníci sú si v konaní podľa odseku 2 rovní.

21. Podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo prejednaná súdom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

22. Z doterajšej judikatúry ústavného súdu vyplýva, že medzi obsahom základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a obsahom práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (m. m. II. ÚS 71/97). Z tohto vyplýva, že právne východiská, na základe ktorých ústavný súd preskúmava, či došlo k ich porušeniu, sú vo vzťahu k týmto označeným právam v zásade identické (IV. ÚS 147/08).

23. Článok 46 ods. 1 ústavy je vyjadrením základného práva domáhať sa súdnej ochrany. Tento článok ústavy je primárnou ústavnou bázou pre zákonom upravené konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky príslušných na poskytovanie právnej ochrany, a tým aj „bránou“ do ústavnej úpravy jednotlivých aspektov práva na súdnu a inú právnu ochranu. Zároveň v zmysle čl. 51 ods. 1 ústavy sa možno domáhať práv podľa čl. 46 ústavy len v medziach zákonov, ktoré toto ustanovenie vykonávajú, avšak v súlade s čl. 152 ods. 4 ústavy musí byť výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov v súlade s ústavou a súčasne v zmysle čl. 154c ods. 1 ústavy majú príslušné medzinárodné zmluvy vrátane dohovoru prednosť pred zákonom, ak zabezpečujú väčší rozsah ústavných práv a slobôd (I. ÚS 22/03).

24. Všeobecný súd by mal vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia dbať tiež na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako závery, ku ktorým na základe týchto premís došiel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé. Všeobecný súd musí súčasne vychádzať z toho, že práve tieto súdy majú poskytovať v občianskom súdnom konaní materiálnu ochranu zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov (obdobne napr. IV. ÚS 1/02, II. ÚS 174/04, III. ÚS 117/07, III. ÚS 332/09).

V.

Posúdenie vecí ústavným súdom

25. V okolnostiach posudzovaného prípadu okresný súd napadnutým uznesením rozhodol tak, že na podania sťažovateľiek sa neprihliada ako na prihlášky do reštrukturalizačného konania z dôvodu, že prihlášky sťažovateľiek neboli podané na predpísanom tlačive, ktoré je ustanovené v prílohách vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 665/2005 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška č. 665/2005 Z. z.“).

26. Podľa § 197a ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii písomnosti určené správcovi možno podať elektronicky aj do elektronickej schránky správcu prostredníctvom na to určeného elektronického formulára; elektronické podanie a jeho prílohy musia byť podpísané zaručeným elektronickým podpisom osoby oprávnenej na podanie elektronického podania.

27. Podľa § 197a ods. 4 zákona o konkurze a reštrukturalizácii na elektronické doručovanie elektronických podaní správcovi sa použije osobitný predpis.

28. Podľa § 122 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii ustanovenia § 29 ods. 1 až 6 a 8 sa použijú primerane.

29. Podľa § 29 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii prihláška musí byť podaná na predpísanom tlačive a musí obsahovať základné náležitosti, inak sa na prihlášku neprihliada.

30. Podľa § 25 vyhlášky č. 665/2005 Z. z. vzory tlačív na podávanie prihlášok a vzory tlačív príloh a údaje zapisované do nich spolu s vysvetlivkami k týmto zápisom sú uvedené v prílohách č. 4 až 6

31. Podľa § 3 písm. i) zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o e-Governmente“) je elektronickým formulárom elektronický dokument obsahujúci automatizovane spracovateľné pravidlá, prostredníctvom ktorých je možné elektronickými prostriedkami vyplniť a prezentovať vyplnené údaje v štruktúrovanej forme, spracovateľnej aj automatizovaným spôsobom informačnými systémami; elektronický formulár tvoria identifikačné údaje, dátové prvky tvoriace dátovú štruktúru, a to bez vyplnených údajov, a pravidlá na vyplnenie a na zobrazenie vyplnených údajov.

32. Podľa § 3 písm. j) zákona o e-Governmente sú elektronickým podaním údaje vyplnené podľa elektronického formulára, ktoré na účely výkonu verejnej moci elektronicky alebo na účely jeho začatia zasiela orgánu verejnej moci osoba, ktorá je účastníkom konania.

33. Podľa § 24 ods. 1 zákona o e-Governmente elektronický formulár pre elektronické podanie je platný, ak je sprístupnený v module elektronických formulárov a jeho platnosť nebola zrušená.

34. Podľa § 25 ods. 1 zákona o e-Governmente ak osobitný predpis na účely konania o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach osôb ukladá osobe povinnosť podať alebo doručiť orgánu verejnej moci návrh na začatie konania, žalobu, žiadosť, sťažnosť, vyjadrenie, stanovisko, ohlásenie alebo iný dokument alebo ak ju na ich podanie oprávňuje, považuje sa táto povinnosť za riadne splnenú alebo toto oprávnenie za riadne využité podaním elektronického podania alebo doručením elektronického podania, ktoré je autorizované za podmienok podľa § 23 ods. 1.

35. Podľa § 28 zákona o e-Governmente elektronické podanie, vrátane príloh, má rovnaké právne účinky ako návrh na začatie konania, žaloba, žiadosť, sťažnosť, vyjadrenie, stanovisko, ohlásenie alebo iný dokument, vrátane príloh, ktoré sa podľa osobitného predpisu podávajú alebo doručujú orgánu verejnej moci v listinnej podobe.

36. Podľa čl. 2 bodu 12 nariadenia o insolvenčnom konaní zahraničný veriteľ je veriteľ, ktorý má svoj obvyklý pobyt, bydlisko alebo registrované sídlo v inom členskom štáte, ako je štát, v ktorom sa začalo konanie, vrátane daňových orgánov a orgánov sociálneho zabezpečenia členských štátov.

37. Podľa čl. 53 nariadenia o insolvenčnom konaní každý zahraničný veriteľ môže prihlásiť svoje pohľadávky do insolvenčného konania prostredníctvom akýchkoľvek komunikačných prostriedkov, ktoré sú prípustné podľa práva štátu, v ktorom sa začalo konanie.

38. Podľa čl. 55 ods. 1 nariadenia o insolvenčnom konaní každý zahraničný veriteľ môže prihlásiť svoju pohľadávku prostredníctvom štandardného formulára prihlášky pohľadávok, ktorý sa ustanoví v súlade s článkom 88. Uvedený formulár má názov „Prihláška pohľadávok“, pričom tento názov je uvedený vo všetkých úradných jazykoch inštitúcií Únie.

39. Podľa čl. 55 ods. 4 nariadenia o insolvenčnom konaní ak veriteľ prihlasuje svoju pohľadávku inými prostriedkami než na štandardnom formulári uvedenom v odseku 1, prihláška obsahuje informácie uvedené v odseku 2.

40. Sťažovateľky sú presvedčené, že napadnuté uznesenie v spojení s opravným uznesením je arbitrárne a trpí nedostatkom náležitého a presvedčivého odôvodnenia skutočností, ktoré viedli okresný súd k záveru, že sa na ich podania neprihliada ako na prihlášky v reštrukturalizačnom konaní, čo má za následok nepreskúmateľnosť napadnutého uznesenia.

41. Všeobecný súd musí vykladať a používať ustanovenia na vec sa vzťahujúcich zákonných predpisov v súlade s účelom základného práva na súdnu ochranu. Aplikáciou a výkladom týchto ustanovení nemožno toto ani iné základné práva obmedziť spôsobom zasahujúcim do ich podstaty a zmyslu. Z tohto hľadiska musí všeobecný súd pri výklade a aplikácii príslušných právnych predpisov prihliadať na spravodlivú rovnováhu

pri poskytovaní ochrany uplatňovaným právam a oprávneným záujmom účastníkov konania (obdobne napr. III. ÚS 271/05, III. ÚS 78/07). Princíp spravodlivosti a požiadavka materiálnej ochrany práv sú totiž v rámci koncepcie materiálneho právneho štátu podstatnými a neopomenuteľnými atribútmi právnej ochrany (predovšetkým súdnej).

42. Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) vyplýva, že súdne rozhodnutia musia v dostatočnej miere uvádzať dôvody, na ktorých sa zakladajú (García Ruiz c. Španielsko z 21. 1. 1999). Judikatúra ESLP nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Georiadis c. Grécko z 29. 5. 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. 2. 1998). Z práva na spravodlivý súdny proces vyplýva aj povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi na vykonanie dôkazov strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (Kraska c. Švajčiarsko z 29. 4. 1993, II. ÚS 410/06).

43. Sťažovateľky sú zahraničnými veriteľkami a z tohto dôvodu sa na prihlasovanie ich pohľadávok do reštrukturalizačného konania vzťahuje nariadenie o insolvenčnom konaní. Cieľom nariadenia o insolvenčnom konaní je zefektívnenie vedenia insolvenčných konaní s cezhraničným prvkom. Jedným zo spôsobov na dosiahnutie tohto cieľa je zjednodušenie procesu prihlasovania pohľadávok zahraničných veriteľov do insolvenčného konania. Vnútroštátne právo každého členského štátu stanovuje iné pravidlá pre prihlasovanie pohľadávok do insolvenčného konania, čo môže byť pre zahraničných veriteľov neprehľadné a môže im v dôsledku jazykovej bariéry spôsobovať ťažkosti pri prihlasovaní pohľadávok. Cieľom ustanovení nariadenia o insolvenčnom konaní týkajúcich sa prihlasovania pohľadávok je zjednodušiť proces prihlasovania pohľadávok pre zahraničných veriteľov v záujme dosiahnutia právnej istoty v prospech týchto veriteľov a zníženia nákladov súvisiacich s prihlasovaním pohľadávok do insolvenčného konania. Zahraniční veritelia si môžu svoje pohľadávky prihlasovať podľa čl. 55 nariadenia o insolvenčnom konaní, zatiaľ čo miestni veritelia si majú prihlasovať pohľadávky podľa *lex fori concursus* (podľa práva členského štátu, v ktorom sa začalo insolvenčné konanie). Každý zahraničný veriteľ môže prihlásiť svoju pohľadávku prostredníctvom štandardného

formulára prihlášky pohľadávok podľa nariadenia o insolvenčnom konaní. Nariadenie o insolvenčnom konaní upravuje náležitosti prihlášky pohľadávok zahraničných veriteľov. Ak sa pohľadávka prihlasuje inými prostriedkami ako na štandardnom formulári, prihláška musí obsahovať všetky skutočnosti, ktoré má obsahovať štandardný formulár prihlášky pohľadávky podľa nariadenia o insolvenčnom konaní. Nič nebráni tomu, aby si aj zahraniční veritelia prihlásili svoje pohľadávky do reštrukturalizačného konania podľa práva štátu, v ktorom sa začalo insolvenčné konanie, v danom prípade podľa slovenského právneho poriadku (BĚLOHLÁVEK, A. J. *Evropské a mezinárodní insolvenční právo. Komentář*. 1. vydání. Praha : C. H. Beck, 2007; ĎURICA, M. *Konkurzné právo na Slovensku a v Európskej únii*. 3. vydanie. Bratislava : Eurokódex, 2012; MAHDALOVÁ, S. *Evropské insolvenční právo – aktuální trendy, výzvy a budoucnost*. 1. vyd. Brno : Masarykova univerzita, Právnická fakulta, 2016. 147 s.; Spisy PF MU, řada teoretická. Editio Scientia, sv. č. 572; SUDZINA, M. *Insolvenčné konania podľa Nariadenia o insolvenčnom konaní*. Košice : Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, 2018. 398 s. ISBN 978-80-8152-614-5.).

44. Z § 197a ods. 1 a 4 zákona o konkurze a reštrukturalizácii vyplýva, že písomnosti určené správcovi možno podať elektronicky aj do elektronickej schránky správcu prostredníctvom na to určeného elektronického formulára; elektronické podanie a jeho prílohy musia byť podpísané zaručeným elektronickým podpisom osoby oprávnenej na podanie elektronického podania. Na elektronické doručovanie elektronických podaní správcovi sa použije osobitný predpis. Týmto osobitným predpisom je zákon o e-Governmente. Podľa § 25 ods. 1 zákona o e-Governmente ak osobitný predpis na účely konania o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach osôb ukladá osobe povinnosť podať alebo doručiť orgánu verejnej moci návrh na začatie konania, žalobu, žiadosť, sťažnosť, vyjadrenie, stanovisko, ohlásenie alebo iný dokument alebo ak ju na ich podanie oprávňuje, považuje sa táto povinnosť za riadne splnenú alebo toto oprávnenie za riadne využité podaním elektronického podania alebo doručením elektronického podania, ktoré je autorizované za podmienok podľa § 23 ods. 1.

45. V okolnostiach danej veci je podľa názoru ústavného súdu nevyhnutné poukázať na nález ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 100/2019 z 22. októbra 2019, z ktorého vyplýva, že v zmysle citovaných právnych predpisov sťažovateľky boli oprávnené elektronicky komunikovať so správcom, teda aj využívať elektronické služby poskytované portálom a komunikovať so správcom elektronicky. Je pritom nepochybné, že elektronický formulár bol vytvorený portálom. Pokiaľ portál umožnil podanie prihlášky pohľadávok sťažovateľiek elektronicky a vytvoril na to určený formulár, ktorý sťažovateľky riadne vyplnili a riadne autorizovali a následne doručili správcovi, čo ani nebolo sporné, tak potom tieto prihlášky podľa názoru ústavného súdu nie je možné odmietnuť z dôvodu, že vzhľadom formulára vyplneného sťažovateľkami na portáli sa nezhoduje so vzhľadom vzoru tlačiva na podávanie prihlášok podľa vyhlášky č. 665/2005 Z. z. s odvolaním sa na prísne formálne posudzovanie prihlášky.

46. Predmetom konania vo veci sťažovateľiek bolo rozhodnutie súdu o neprihliadnutí na podania sťažovateľiek ako na prihlášky do reštrukturalizačného konania. Ak by okresný súd prihliadol na znenie § 25 ods. 1 zákona o e-Governmente, potom by nevyhnutne dospel k záveru, že prihlášky sťažovateľiek podané elektronicky je potrebné akceptovať aj napriek rozdielnemu vzhľadu so vzorom tlačiva na podávanie prihlášok podľa vyhlášky č. 665/2005 Z. z., keďže sťažovateľky postupovali *lege artis* a nemôžu niesť zodpovednosť za to, že portál poskytuje jeho užívateľom nevyhovujúce elektronické formuláre, resp. že majú nedostatky. Portál bol vytvorený štátom v záujme elektronickej úradnej komunikácie s ktorýmkoľvek orgánom verejnej moci, preto orgány verejnej moci sú povinné akceptovať komunikáciu prostredníctvom portálu, ako aj formuláre, ktoré sú tam k dispozícii na využitie, aj v prípade, že vykazujú nedostatky, a zodpovednosť za nedostatky formulárov tam zverejnených a poskytnutých na elektronickú komunikáciu nemožno prenášať na subjekty, ktoré prostredníctvom portálu komunikujú.

47. Ústavný súd už judikoval, že procesný úkon účastníka súdneho konania, ktorý má podstatný vplyv na ďalšie súdne konanie, je možné považovať za súčasť základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (m. m. I. ÚS 30/97, III. ÚS 259/2010). Vzhľadom na to aj právo veriteľa na podanie prihlášky do reštrukturalizačného konania je

súčasťou základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a podľa čl. 36 ods. 1 listiny, základného práva na rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 3 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

48. Tým, že okresný súd piatym, deviatym a trinástym výrokom napadnutého uznesenia rozhodol, že na podania sťažovateľiek sa neprihliada ako na prihlášky s odôvodnením, že pohľadávky neboli prihlásené na predpísanom tlačive, ústavný súd dospel k záveru, že napadnutým uznesením okresného súdu došlo k porušeniu základného práva sťažovateľiek na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a podľa čl. 36 ods. 1 ústavy, základného práva na rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 3 ústavy a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, a to v podobe odmietnutia práva na prístup k súdu (body 1, 2 a 3 výroku nálezu).

49. Ústavný súd konštatuje, že zahraniční veritelia si môžu svoje pohľadávky prihlasovať do reštrukturalizačného konania nielen podľa čl. 55 nariadenia o insolvenčnom konaní, ale aj podľa práva štátu, v ktorom sa začalo insolvenčné konanie. Zahraničný veriteľ si môže vybrať, či podá prihlášku v reštrukturalizačnom konaní podľa *lex fori concursus* (podľa práva štátu, v ktorom sa začalo insolvenčné konanie), ktorým je slovenský právny poriadok (teda podľa zákona o konkurze a reštrukturalizácii), alebo podľa nariadenia o insolvenčnom konaní.

50. Ak sa zahraničný veriteľ rozhodne prihlásiť si svoje pohľadávky do reštrukturalizačného konania podľa *lex fori concursus* (prihláškou podľa zákona o konkurze a reštrukturalizácii) prostredníctvom elektronického formulára, ktorý bol vytvorený portálom, a tento elektronický formulár bol riadne vyplnený, autorizovaný a následne doručený správcovi, tak potom túto prihlášku podľa názoru ústavného súdu nie je možné odmietnuť z dôvodu, že vzhľad formulára vyplneného sťažovateľkami (zahraničnými veriteľmi) na portáli sa nezhoduje so vzhľadom vzoru tlačiva na podávanie prihlášok podľa vyhlášky č. 665/2005 Z. z.

VI. Záver

VI.1 K bodom 1, 2, 3 a 6 výrokovej časti nálezu

51. Sťažovateľky v ústavných sťažnostiach navrhli aj zrušenie napadnutého uznesenia a vrátenie veci okresnému súdu na ďalšie konanie. Keďže na uvedenom skutkovom základe ústavný súd rozhodol, že piatym, deviatym a trinástym výrokom napadnutého uznesenia okresného súdu došlo k porušeniu základného práva sťažovateľiek na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a podľa čl. 36 ods. 1 listiny, základného práva na rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 3 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, mohol preto podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a jemu zodpovedajúcemu § 133 ods. 2 a 3 písm. b) zákona o ústavnom súde zrušiť napadnuté uznesenie okresného súdu v uvedených výrokoch a vrátiť vec okresnému súdu na ďalšie konanie. Vzhľadom na to, že uznesením okresného súdu č. k. 2 R 2/2019-626 zo 17. februára 2020 bolo zrušené reštrukturalizačné konanie proti dlžníkovi, bolo začaté konkurzné konanie a vyhlásený konkurz na majetok dlžníka K' Food Distribution s. r. o., zrušenie napadnutého uznesenia okresného súdu a vrátenie veci na ďalšie konanie už neprichádzalo do úvahy (body 1, 2, 3 a 6 výroku nálezu).

52. Sťažovateľky vo svojich ústavných sťažnostiach požiadali aj o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia (sťažovateľka 1 vo výške 21 891,58 €, sťažovateľka 2 vo výške 55 555,11 €, sťažovateľka 3 vo výške 52 127,23 €). Vzhľadom na to, že uznesením okresného súdu č. k. 2 R 2/2019-626 zo 17. februára 2020 bolo zrušené reštrukturalizačné konanie proti dlžníkovi, bolo začaté konkurzné konanie a vyhlásený konkurz na majetok dlžníka K' Food Distribution s. r. o. a veritelia boli vyzvaní, aby si prihlásili svoje pohľadávky do konkurzného konania, začala plynúť nová lehota na prihlásenie pohľadávok veriteľov, z tohto dôvodu neprichádzalo do úvahy priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v prospech sťažovateľiek (bod 6 výroku nálezu).

VI.2 K bodom 4 a 5 výrokovej časti nálezu

53. Sťažovateľka 1 a sťažovateľka 2 zastúpené tou istou právnou zástupkyňou požiadali ústavný súd o priznanie náhrady trov konania, ktorú vyčíslili sumou 3 179,59 € za 3 úkony právnej služby (prevzatie právneho zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, ústavná sťažnosť, stanovisko k vyjadreniu predsedu okresného súdu) vrátane dane z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“) u dvoch sťažovateľiek.

54. Sťažovateľka 3 požiadala ústavný súd o priznanie náhrady trov konania, ktorú vyčíslila sumou 1 286,32 € za 2 úkony právnej služby (prevzatie právneho zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, ústavná sťažnosť) vrátane DPH.

55. Podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti nahradil inému účastníkovi konania alebo štátu trovy konania.

56. Pri rozhodovaní o priznaní náhrady trov konania ústavný súd vychádzal z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), podľa ktorej výpočtovým základom pre účely tejto vyhlášky je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok predchádzajúceho kalendárneho roka, ak odsek 4 neustanovuje inak. Táto podľa oznámenia Štatistického úradu Slovenskej republiky za I. polrok 2018 predstavovala sumu 980 € a za I. polrok 2019 predstavovala sumu 1 062 €.

57. Podľa § 13 ods. 3 vyhlášky pri spojení dvoch alebo viacerých vecí sa základná sadzba tarifnej odmeny určenej z tarifnej hodnoty veci s najvyššou hodnotou zvyšuje o tretinu základnej sadzby tarifnej odmeny, ktorá by advokátovi patrila v ostatných spojených veciach.

58. Ústavný súd preto v súlade s touto vyhláškou priznal sťažovateľke 1 a sťažovateľke 2, ktoré sú zastúpené tou istou právnou zástupkyňou, náhradu trov konania v celkovej sume 1 139 € z dôvodu trov právneho zastúpenia, a to za 2 úkony právnej služby vykonané v roku 2019 (príprava a prevzatie veci a písomné vyhotovenie ústavnej sťažnosti) v sume po 163,33 € a dva režijné paušály v sume po 9,80 € u dvoch sťažovateľiek a jeden úkon právnej služby vykonaný v roku 2020 po spojení vecí na spoločné konanie (stanovisko k vyjadreniu predsedu okresného súdu) v sume 177 € zvýšenej podľa § 13 ods. 3 vyhlášky o jednu tretinu za zastupovanie dvoch sťažovateľiek a režijný paušál v sume 10,62 € vrátane 20 % DPH, ktoré zaviazal uhradiť okresný súd (bod 4 výroku nálezu).

59. Ústavný súd v súlade s touto vyhláškou priznal sťažovateľke 3 náhradu trov konania v celkovej sume 415,51 € z dôvodu trov právneho zastúpenia, a to za 2 úkony právnej služby vykonané v roku 2019 (príprava a prevzatie veci a písomné vyhotovenie ústavnej sťažnosti) v sume po 163,33 € a dva režijné paušály v sume po 9,80 € vrátane 20 % DPH, ktoré zaviazal uhradiť okresný súd (bod 5 výroku nálezu). Za vyjadrenie k vyjadreniu okresného súdu doručené 9. apríla 2020 právny zástupca sťažovateľky 3 trovy neuplatnil.

60. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. apríla 2020

Miroslav Duriš
predseda senátu